

Sygn. akt V CSK 702/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa P. W.

przeciwko P. sp. z o.o. w W.

o uznanie umowy za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku

Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 355/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 maja 2014 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyniku apelacji strony pozwanej zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji jedynie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu, oddalając apelację w pozostałej części, a więc w zakresie uwzględnienia powództwa opartego na art. 527 k.c.

Sąd drugiej instancji podzielił między innymi stanowisko Sądu Okręgowego, że pozwana spółka dokonując zaskarżonej czynności prawnej miała świadomość, iż działa z pokrzywdzeniem wierzycieli, bowiem tę świadomość miał jeden z jej dwóch członków zarządu, co wystarcza do przyjęcia takiej świadomości po stronie spółki.

W skardze kasacyjnej strona pozwana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym i jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w powyższym przepisie, powinien wykazać w pogłębionym wywodzie prawnym, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie sformułowanie, jako abstrakcyjnego pytania o rozstrzygnięcie istotnych wątpliwości prawnych powstałych na tle wskazanego przepisu prawa, przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocena prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje, a także wykazania, że mają one poważny i uniwersalny charakter, a mimo to nie doczekały się stanowiska Sądu Najwyższego, które jest konieczne nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.).

Analiza uzasadnienia wniosku pozwanej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że nie wykazała ona powyższych okoliczności. Zagadnienie nie zostało odpowiednio sformułowane, gdyż skarżąca poprzestała na stwierdzeniu, że powstało ono „na tle interpretacji teorii organów osoby prawnej”, nie formułując konkretnego pytania ani występujących wątpliwości. Nie przedstawiła też pogłębionego wywodu prawnego wskazującego na istniejące w literaturze lub orzecznictwie kontrowersje i rozbieżne oceny prawne tak istotne i poważne, iż wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.